

Parsha Plug: Parshat Tetzaveh

Shemot 29:38-46	שמות כט:לח-מו
<p>38 And this is what you shall offer upon the altar: lambs in their first year, two a day, continually. 39 The one lamb you shall offer up in the morning and the other lamb you shall offer up in the afternoon. 40 And one tenth of fine flour, thoroughly mixed with a quarter of a hin of crushed [olive] oil, and a libation of one quarter of a hin of wine, for the one lamb. 41 And the other lamb you shall offer up in the afternoon; you shall offer [it] up like the meal offering of the morning and its libation, as a spirit of satisfaction, a fire offering to the Lord. 42 It shall be a continual burnt offering for your generations, at the entrance of the Tent of Meeting before the Lord, where I will arrange meetings with you, to speak to you there. 43 There I will arrange meetings with the children of Israel, and it will be sanctified by My glory. 44 I will sanctify the Tent of Meeting and the altar, and I will sanctify Aaron and his sons to serve Me [as kohanim]. 45 I will dwell in the midst of the children of Israel and I will be their God. 46 They will know that I, the Lord, am their God, Who brought them out of the land of Egypt in order that I may dwell in their midst; I am the Lord, their God.</p>	<p>לח וזה, אשר תעשה על-המזבח: כבשים בני-שנה שנים ליום, תמיד. לט את-הכבש האחד, תעשה בבקר; ואת הכבש השני, תעשה בין הערבים. מ ועשר סלת כלול בשמן כתיב, רבע ההין, ונסך, רביעת ההין יין--לכבש, האחד. מא ואת הכבש השני, תעשה בין הערבים: כמנחת הבקר וכנספה, תעשה-לה, לריח ניחח, אשר לה. מב עלת תמיד לדותיכם, פתח אהל-מועד לפני ה', אשר אנעד לכם שמה, לדבר אליך שם. מג ונעדתי שמה, לבני ישראל; ונקדש, בכבדי. מד וקדשתי את-אהל מועד, ואת-המזבח; ואת-אהרון ואת-בניו אקדש, לכהן לי. מה ושכנתי, בתוך בני ישראל; והייתי להם, לאלקים. מו וידעו, כי אני ה' אלקיהם, אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים, לשכני בתוכם: אני, ה' אלקיהם.</p>

Maharal in Netivot Olam, Ahavat Re'a 1:4	נתיבות עולם, נתיב אהבת ריע א:ד
<p>[The question arose as to what was the greatest principle of the Torah]. Ben Azzai says it is the verse, "This is the book of the chronicles of man: On the day that God created man, He made him in the likeness of God." Ben Zoma says that there is a more embracing principle, "Listen, Israel, the Lord our God, the Lord is one." Ben Nannas says there is a yet more embracing principle: "Love your neighbor as yourself." Ben Pazzi says we find a more embracing principle still, "One sheep shall be offered in the morning, and a second in the afternoon". Rav Ploni got up and proclaimed that the halacha follows Ben Pazzi, as it is said "According to all that I show you, the pattern of the Mishkan" (Shemot 25:9).</p>	<p>...בן עזאי אומר זה ספר תולדות אדם הוא כלל יותר מזה...בן זומא אומר מצינו פסוק כולל יותר והוא שמע ישראל וגו'. בן ננס אומר מצינו פסוק כולל יותר והוא ואהבת לרעך כמוך. שמעון בן פזי אומר מצינו פסוק כולל יותר והוא את הכבש האחד תעשה בבוקר וגו'. עמד ר' פלוני על רגליו ואמר הלכה כבן פזי דכתיב ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן וגו'.</p>

Masechet Taanit 27b	מסכת תענית דף כז עמוד ב
<p>Avraham said before the Holy One Blessed be He, "Perhaps Israel will sin before You and then you will do unto them as You did to the generation of the flood?" He said to him: "No." He said to Him: "How shall I know that I shall inherit it?" He said to him: "Take for me a triple calf... [i.e., the sacrifices</p>	<p>אמר אברהם: רבונו של עולם! שמא ישראל חוטאין לפניך אתה עושה להם כדור המבול וכדור הפלגה? אמר ליה: לאו. אמר לפניו: רבונו של עולם, הודיעני, במה אירשנה? אמר ליה: קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת וגו'.</p>

<p>are the guarantee of the gift of the land]. He said to Him: "This is true when the Temple is in existence; what will become of them when the Temple is not in existence?" He said to him: "I have already established the order of the sacrifices; for whenever they read it, I consider it as though they sacrifice before Me a sacrifice, and I shall forgive them their transgressions."</p>	<p>אמר לפניו: רבונו של עולם, תינה בזמן שבית המקדש קיים, בזמן שאין בית המקדש קיים מה תהא עליהם? - אמר לו: כבר תקנתי להם סדר קרבנות, בזמן שקוראין בהן לפני - מעלה אני עליהם כאילו הקריבום לפני, ואני מוחל להם על כל עונותיהם.</p>
--	---

<p>Masechet Zevachim 89a</p>	<p>מסכת זבחים דף פט עמוד א</p>
<p>Mishnah: Whatever is more tadir (frequent) takes precedence. Temidim come before Musafim; Musafim of Shabbat come before Musafim of Rosh Chodesh; Musafim of Rosh Chodesh come before Musafim of Rosh Hashanah; We learn from, "You shall offer these beside the burnt-offering of the morning, which is for a tamid (continual) burnt-offering" (Bamidbar 28:23) (tamid is first, because it is more tadir).</p>	<p>מתני'. כל התדיר מחבירו קודם את חבירו, התמידין קודמין למוספין, מוספי שבת קודמין למוספי ר"ח, מוספי ר"ח קודמין למוספי ר"ה, שנאמר: מלבד עולת הבקר אשר לעולת התמיד תעשו את אלה.</p>

<p>Rav Shimshon Rafael Hirsch on Shemot 29:38</p>	<p>רש"ר הירש שמות כט:לח</p>
<p>The preceding verses conclude the prescriptions concerning the establishment of the Mishkan, its consecration, and that of the priests. But it is not the establishment and consecration of the Mishkan and priests that by itself brings about the promised goal of God's Presence in the nation as expressed in the verse, 'Make for Me a mikdash and I will dwell among them' (Shemot 25:8). This goal is only achieved by the priests expressing ever afresh on behalf of the nation the daily devotion of the lives of the people to the ideals of Judaism as represented by the Mishkan. This and only this, makes the mikdash the place of the Shechinah and this is what is expressed in verses 38-46 as the realization of the object of the whole building of the Mishkan. The establishment of the Temple does not achieve this object once for always, but only provides the possibility for it. It is only achieved when the Mishkan becomes alive and active through the acts of devotion of the people which is to be equivalent to the heartbeat, the central driving force of the national life. This constant devotion of the people to the ideals of the Divine Torah to which the Mishkan was built, which is the necessary condition for the purpose of the Mishkan, is the meaning of the tamid offering. That is why its place is here in direct connection with the miluim offerings.</p>	<p>(לח - לט) בפסוק הקודם הושלמו הציוויים בדבר הקמת המשכן וחנכתו, וכן בדבר כניסת אהרן ובניו לכהונתם. ברם, אין בקיום הציוויים האלה כשלעצמם כדי לממש את התכלית המובטחת של השכנת שכינת ה' בקרב העם, כנאמר: "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" (שמות כה:ח). רק התמסרות העם יום אל חזון התעודה היהודית המתגלם במקדש, התמסרות הבאה לידי ביטוי על-ידי עבודת התמיד של הכהנים בתוך המקדש, משיגה את התכלית הזאת ועושה את המקדש למעון השכינה. זה תוכן הפסוקים לח - מו, המורים על הגשמת המטרה של כל בנין המקדש. מטרה זו לא הושגה אחת לתמיד על-ידי הקמת המקדש, היא רק נתאפשרה על-ידי כך. המטרה תושג רק אם המקדש יתמלא חיים ויעשה את פעולתו על-ידי מעשי ההתמסרות התמידיים של העם, כביכול נשימתו הלאומית של העם. זה טעם קרבן התמיד: התמסרות עולם של העם אל חזון תורת ה', שלשמו הוקם המקדש, חזון אשר הוא מטרת המקדש. משום כך בא הציווי על קרבן התמיד בהקשר ישיר עם קרבנות המילואים ובסמיכות הדוקה אליהם:</p>

